

RECHTSPRAAK

Slapend dienstverband. Sprake van schending Xella-norm. Werkgever heeft goed werkgeverschap geschonden door niet mee te werken aan beëindiging. Schadevergoeding toegewezen.

Feiten

Werknemer is op 24 juni 2002 voor onbepaalde tijd in dienst getreden bij Technische Unie B.V. (hierna: Technische Unie). Hij is per 9 april 2014 arbeidsongeschikt geworden. Op 5 augustus 2016 heeft Technische Unie een loonsanctie opgelegd gekregen. In mei 2017 heeft Technische Unie werknemer een voorstel beëindigsovereenkomst gedaan, onder de voorwaarde dat werknemer zich weer hersteld zou melden en met het advies juridisch advies in te winnen. Dit voorstel heeft werknemer van de hand gewezen. Op 6 oktober 2017 is de loondoorbetalingsplicht afgelopen. Op 30 januari 2019 heeft (de gemachtigde van) werknemer voorgesteld het dienstverband te beëindigen onder toekenning van de transitievergoeding. Technische Unie heeft laten weten geen beleid te hebben met betrekking tot slapende dienstverbanden en heeft bevestigd dat het dienstverband vanwege het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd zal worden beëindigd. Werknemer verzoekt primair de arbeidsovereenkomst te ontbinden onder toekenning van de transitievergoeding dan wel een billijke vergoeding en subsidiair voor recht te verklaren dat Technische Unie zich niet als goed werkgever heeft gedragen en Technische Unie te veroordelen in het betalen van een schadevergoeding. De kantonrechter heeft het primaire verzoek afgewezen en de beslissing omtrent het subsidiaire verzoek aangehouden in afwachting van het antwoord op prejudiciële vragen van de Hoge Raad. Inmiddels is de arbeidsovereenkomst wegens het bereiken van de AOW-leeftijd geëindigd.

Oordeel

Op 8 november 2019 heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan (hierna: de Xella-beslissing). Partijen twisten erover of in dit specifieke geval aan de norm van de Xella-beschikking is voldaan. De kantonrechter oordeelt dat de WGA-uitkering en het daaraan gekoppelde arbeidsongeschiktheidspercentage van werknemer niet doorslaggevend zijn voor de vraag of sprake is van een slapend dienstverband. De bestuursrechter heeft eerder geoordeeld dat de re-integratie-inspanningen om werknemer te herplaatsen onvoldoende zijn geweest. Dit heeft ertoe geleid dat het besluit van het UWV tot verlenging van de loondoorbetalingsverplichting van 7 oktober 2016 tot 7 oktober 2017 in stand bleef. Sinds de arbeidsongeschiktheid van werknemer in 2014 is het niet gekomen tot een werkhervatting en sinds 7 oktober 2017 betaalt Technische Unie ook geen loon meer. Gelet hierop is naar het oordeel van de kantonrechter voldaan aan de vereisten voor ontbinding op de b-grond en aldus is sprake van een slapend

dienstverband in de zin van de Xella-beslissing. Mede gelet op de overwegingen van de bestuursrechter lag het op de weg van Technische Unie om concrete feiten en omstandigheden aan te voeren waaruit blijkt dat reële re-integratiemogelijkheden bestonden. Dat heeft Technische Unie niet gedaan. Evenmin kan worden gevolgd dat Technische Unie een gerechtvaardigd belang had bij instandhouding van de arbeidsovereenkomst. Daartoe wordt in aanmerking genomen dat als onbetwist vaststaat dat Technische Unie op 20 december 2017 (na de wachttijd) afwijzend heeft gereageerd op het voorstel van werknemer om in gesprek te gaan. Tegen deze achtergrond kan niet worden gevolgd dat Technische Unie een voorstel heeft gedaan of anderszins heeft willen meewerken aan een beëindiging van het slapende dienstverband met toekenning van een transitievergoeding. De conclusie is dat het verweer van Technische Unie niet slaagt. Technische Unie heeft de norm van goed werkgeverschap geschonden door niet in te gaan op het voorstel van werknemer tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst onder toekenning van een vergoeding ter hoogte van de transitievergoeding bij compensatie. De daartoe strekkende verklaring voor recht zal worden toegewezen. Dit betekent dat Technische Unie zal worden veroordeeld om schadevergoeding te betalen ex artikel 7:611 BW.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:1757

Zaaknummer: 7778357 EA VERZ 19-362

Rechters: F.J. Lourens

Advocaten: M.J. Hamer en P. Willems

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:673 BW